

செல்வத்துடன் இருந்த

ஏழை சபை

[2:8-11]

ஏழு சபைகளுக்கு எழுதப்பட்ட கடிதங்களை நாம் முன்கண்ணோட்டம் இட்டபோது, சட்டப்படி இவை ஏழு பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளன என்று நாம் கண்டோம்: (1) வாழ்த்துதல், (2) இயேசுவைப் பற்றிய விவரிப்பு, (3) சபை முழுவதற்குமான பாராட்டுரை, (4) சபை முழுவதற்குமான கண்டனம், (5) எச்சரிக்கை மற்றும் அச்சுறுத்தல், (6) புத்திகூறுதல் மற்றும் (7) ஒரு வாக்குத்தத்தம். நாம் இப்போது இரண்டாவது கடிதத்தைத் தான் வந்து சேர்ந்திருக்கின்றோம், ஆனால் ஏற்கனவே நாம் ஒரு விதிவிலக்கைக் கொண்டிருக்கின்றோம்: சிமிர்னாவில் இருந்த சபைக்கு எழுதப்பட்ட கடிதத்தில் கண்டனம் இல்லை, எனவே அதில் எச்சரிக்கை மற்றும் அச்சுறுத்தல் என்பதும் இல்லை. கண்டனம் பண்ணுதலைப் பெற்றுக்கொள்ளாத இன்னொரு சபையும் இருந்தது: அது பிலதெல்பியாவில் இருந்த சபையாகும்.

இது, இவ்விரண்டு சபைகளும் பூரணத்துவம் உடையவைகளாய் இருந்தன என்று அர்த்தப்படுத்துவதில்லை. சபைக்குழுமம் என்பது மனிதர்களைக் கொண்டதாக உள்ளது - எந்த மனிதப்பிறவியும் பூரணத்துவம் கொண்டிருப்பதில்லை (ரோமர் 3:23; யாக்கோபு 3:2; 1 யோவான் 1:8). இருப்பினும் கண்டனம் செய்தலில் குறைவுபடுதல் என்பது, அங்கிருந்த (எல்லாரும் இல்லையென்றாலும்) பெரும்பாலான உறுப்பினர்கள் தங்கள் கிறிஸ்தவத்தைப் பற்றி அக்கறை கொண்டிருந்தனர் மற்றும் சபைமுழுமையும் என்ற வகையில் அவர்கள் தேவனைப் பிரியப்படுத்தப் பிரயாசப்பட்டுக் கொண்டிருந்தனர் என்று அர்த்தப்படுகிறது. 1 யோவான் 1:7ன் சொல்லாக்கத்தைப் பயன்படுத்துவதென்றால், இந்த இரண்டு சபைகளும் “ஒளியிலே நடந்த” கிறிஸ்தவர்களால் நிறைந்திருந்தன.

அதை நான் திகைப்புக்குரியதாகக் கண்டறிகின்றேன். அர்க்கன்சாஸ் மாகாணத்தின் ஜட்ஸோனியாவில் உள்ளதும், நான் ஊழியம் செய்து ஆராதித்து வருகிறதும் சபைக்குழுமத்தைக் குறித்து நான் பெருமையடைகின்றேன். எங்கள் உறுப்பினர்களில் மிக உயர்ந்த சதவிகிதத்தினர் தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்வதற்குப் பிரயாசப்படுகின்றனர் - ஒருவேளை இது, நான் தொடர்பு கொண்டுள்ள எந்த சபைக்குழுமத்தை விடவும் அதிகமான சதவிகிதமாய் இருக்கலாம். இருந்தபோதிலும் எங்கள்

உறுப்பினர்களில் 100 சதவிகிதத்தினரும் ஒப்புக்கொடுத்தல் உள்ளவர்களாய் இருக்கின்றனர் என்று எங்களால் கூற இயலாது.¹ இது என்னை, “மற்ற சபைக்குழுமங்கள் கொண்டிராத எவற்றை சிமிர்னா மற்றும் பிலதெல்பியா ஆகிய இடங்களில் இருந்த சபைக்குழுமங்கள் கொண்டிருந்தன?” என்று கேட்கச் செய்கிறது.

சிமிர்னா (2:8-11) மற்றும் பிலதெல்பியா (3:7-13) ஆகிய இடங்களில் இருந்த சபைகளுக்கு எழுதப்பட்ட கடிதங்களை பின்வரும் கேள்வியை மனதில் வைத்துக்கொண்டு ஒப்பிட்டுப் பார்க்கவும்: சிமிர்னா மற்றும் பிலதெல்பியா ஆகிய இடங்களில் இருந்த சபைக்குழுமங்களுக்குப் பொதுவாக இருந்ததும், அவற்றில் எதுவும் கர்த்தரால் கண்டனம் பண்ணப் படாததற்குக் காரணமாயிருந்ததுமான விஷயங்கள் யாவை? அந்தக் கேள்விக்கான பதிலானது இந்த எடுத்துரைப்பின் மிக முக்கியமான பாடங்கள் ஒன்றின் இருதயம்போன்ற மையப்பகுதியாக இருக்கும்.

சிமிர்னாவில் இருந்த சபைக்கு எழுதப்பட்ட கடிதம் மிகவும் சிறிய கடிதமாக உள்ளது, ஆனால் இதில் மிகவும் வலிவார்ந்த செய்திகள் பொதியப்பட்டுள்ளன.

சபை (2:8அ)

இந்தக் கடிதம், “சிமிர்னா சபையின் தூதனுக்கு [செய்திளாளனுக்கு] நீ எழுதவேண்டியது என்னவெனில் ...” (வசனம் 8அ) என்று தொடங்குகிறது.

நகரம்

சிமிர்னா நகரமானது எபேசுவிற்கு வடக்கில்² நாற்பது மைல்கள் தொலைவில் அமைந்திருந்தது, இது எபேசுவுக்குப் போட்டியான இரு நகரங்களில் ஒன்றாக இருந்தது. (பெர்கமு என்பது இன்னொரு போட்டி நகரமாய் இருந்தது.) சிமிர்னா ஒரு கடல் துறைமுகமாகவும் வர்த்தக நகரமாகவும் விளங்கியது, இதில் கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிரான, ஒரு சிறிய ஆனால் பலம்வாய்ந்த யூதமக்கள் தொகையும் இருந்தது.³ அந்த நகரம் தனது அழகிற்குப் பெயர் பெற்றதாக இருந்தது மற்றும் அது, “வனப்பிலும் வடிவிலும் ஆசியாவின் முதன்மையானது” என்று நாணயங்களில் விவரிக்கப் பட்டிருந்தது. சிலவேளைகளில் இது, எடுப்பான தனது ஆகாயத் தோற்றத்தின் காரணமாக, “கிரீட நகரம்” என்று அழைக்கப்பட்டது: நகரத்தைச் சுற்றிலும் இருந்த மலையானது கம்பீரம் வாய்ந்த பொதுக் கட்டிடங்களால் அலங்கரிக்கப் பட்டிருந்தது.

சிமிர்னாவில் பல கோவில்கள் இருந்தன, இவற்றில் திராட்சரசத்தின் கடவுள் என்று அறியப்பட்டிருந்த, கனிவளமைத் தன்மைக்கான புறமதத் தினரின் இயற்கைக் கடவுளான தியோனிசஸ் என்பதும் உள்ளடங்கியிருந்தது. (தியோனிசஸின் திருவிழாவைக் கொண்டாடும்போது நடைபெற்ற காமவிகாரமுள்ள நடவடிக்கைகளை நீங்கள் கற்பனை செய்து பார்க்கக் கூடும்.) வசந்தகாலம் என்பது வாழ்வில் ஒரு புதுப்பித்தலைக் கொண்டுவருவதால், புறமத ஆசாரியர்கள், தியோனிசஸின் திருவிழாவுடன்

தொடர்புடைய வகையில் விகடத்தனமான மரணம், அடக்கம், உயிர்த் தெழுதல் ஆகியவற்றின் கொண்டாட்டத்தை நடத்திவந்தனர். அலுவலில் இருந்த ஆசாரியர்களுக்குக் கிரீடங்கள் தரப்பட்டன.

சிமிர்னா நகரமானது ஊக்கமான வகையில் ரோமானிய நகரமாய் இருந்தது. கி.மு. 195லேயே அங்கு ரோமானியப் பெண்தெய்வம் ஒன்றிற்காகக் கோவில் கட்டப்பட்டிருந்தது. நூறு ஆண்டுகளுக்குப் பின்பு, ரோமானியப் படைக்கு, ஒரு குளிர்கால முகாமில் வெதுவெதுப்பான உடைகள் குறைவுபட்டபோது, சிமிர்னாவில் இருந்த குடிமக்கள் தங்கள் முதுகுகளிலிருந்த உடைகளை உரிந்து அதை ரோமானியப் படையினருக்கு அனுப்பி வைத்தனர். கி.பி. 26ல், இந்த நகரமானது, எபேசு மற்றும் பெர்கமு ஆகியவற்றிற்கு மேலாக திபேரியு பேரரசரை ஆராதிப்பதற்கென்று ஒரு புதிய கோவிலைக் கட்டத் தேர்ந்து கொள்ளப்பட்ட இடமாயிற்று.

இன்றைய நாட்களில், சிமிர்னா நகரமானது, இஸ்மிர் என்று அறியப்பட்டுள்ளது, இது இன்னமும் ஒரு முக்கியமான நகரமாக நிலைத்துள்ளது.⁴ இஸ்மிர் நகரமானது, ஏறக்குறைய இருபது இலட்சம் மக்கள்தொகையுள்ளது, துருக்கியின் மேற்குக் கடற்கரையில் பிரதானமான கடல் துறைமுக நகரமாகவும் உள்ளது. ஒரு பயணக்குழுவின் அங்கமாக, ஆசியாவின் ஏழு சபைகள் இருந்த இடங்களை நான் சென்று பார்த்தபோது, இஸ்மிர் நகரமே எங்கள் செயல்பாடுகளுக்கு அடிப்படையான இடமாக இருந்தது. அந்தப் பகுதியில் பழங்கால நகரத்தின் சிதிலங்களின்மீது நவீனகால நகரம் கட்டப்பட்டுள்ளதால், அங்கு புதைபொருள் ஆராய்ச்சிக்கென்று தோண்டும் பணிகள் எல்லைக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இருப்பினும், பழைய ரோமானியத் தண்ணீர்க் கால்வாய்கள் இன்னமும் சாட்சியாக உள்ளன, மற்றும் பழங்கால அகோரா (சந்தையிடம்) வெளிக்கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது.⁵ அகோராவில், சிமிர்னா சபைக்கு எழுதப்பட்ட கடிதத்தின் வசனப்பகுதி கொண்ட, வெண்கலத்தினால் ஆன ஒரு பெரிய அலங்காரப்பலகை உள்ளது, இது முஸ்லீம்களின் செல்வாக்குக் கொண்ட துருக்கி நாட்டில் வழக்கத்திற்கு மாறான ஒரு நினைவுச்சின்னமாக உள்ளது.

சபைக்குழுமம்

சிமிர்னா நகரத்தைப் பற்றி நாம் அதிகமாய் அறிகின்றோம், ஆனால் அங்குள்ள சபையைப் பற்றிய நமது அறிவு எல்லைக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அனேகமாக இந்த சபைக்குழுமம், பவுல் முதன்முறையாக எபேசு நகரில் இருந்தபோது நிலைநாட்டப் பட்டிருக்கலாம் (நடப்படிகள் 19:10). யோவானின் சீஷர்களில் ஒருவரான போலிகார்ப் அவர்கள், சிமிர்னாவில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களின் நடத்துநர்களில் ஒருவராயிருந்தார் என்று, ஏவுதல் பெற்றிராத தொடக்ககால எழுத்தாளர்கள் வெளிப்படுத்தியுள்ளார்.⁶

கிறிஸ்து (2:8ஆ, இ)

இந்தக் கடிதத்தில், வாழ்த்துதலுக்குப் பின்பு இயேசுவைப் பற்றிய ஒரு விவரிப்பு உள்ளது: “முந்தினவரும் பிந்தினவரும், மரித்திருந்து பிழைத்தவருமானவர் சொல்லுகிறதாவது” (வசனம் 8ஆ). அதிகாரம் 1ல், யோவான், “மனுஷ்குமாரனுக்கொப்பானவரை”க் கண்டபோது (1:13), “செத்தவனைப்போல அவருடைய பாதத்தில் விழுந்தார்” (1:17அ). பின்பு அவர்மீது, இயேசு தமது வலது கரத்தை வைத்து, “பயப்படாதே, நான் முந்தினவரும் பிந்தினவரும், உயிருள்ளவருமாயிருக்கிறேன், மரித்தேன், ஆனாலும், இதோ, சதாகாலங்களிலும் உயிரோடிருக்கிறேன், ஆமென், நான் மரணத்திற்கும் பாதாளத்திற்குமுரிய திறவுகோல்களை உடையவராயிருக்கிறேன்” என்றார் (1:17ஆ, 18).

குறிப்பிட்ட ஒரு சபைக்குழுமத்திற்கு மிகவும் அவசியமாய் இருந்த தான, அதிகாரம் 1ன் தரிசனத்தினுடைய பகுதியானது அந்த சபைக்குழுமத்திற்கு எழுதப்பட்ட கடிதத்தில் இணைக்கப்பட்டது. கர்த்தர், “முந்தினவரும் பிந்தினவரும், உயிருள்ளவருமாயிருக்கின்றார்” என்பதை சிமிர்னா சபை கேள்விப்பட வேண்டிய அவசியம் என்ன? வசனம் 9ல் இயேசு, “... உன் உபத்திரவத்தை ... அறிந்திருக்கிறேன்” என்று கூறினார். வசனம் 10ல் அவர், “நீ படப்போகிற பாடுகளைக்குறித்து எவ்வளவும் பயப்படாதே” என்று கூறினார். துன்புறுகிற ஒரு சபைக்கு இயேசு, தாம் “முந்தினவரும் பிந்தினவரும், உயிருள்ளவருமாயிருக்கின்றார்” என்பதை அந்த சபை அறிவது அவசியம் என்று எழுதினார்.

(என்றும்) நிலைத்திருக்கப் போகிறவர் ஒருவர்

“முந்தினவரும் பிந்தினவரும்” என்ற சொற்றொடர் (வசனம் 8ஆ), இயேசுவின் தெய்வீகத்துவத்தை வெளிப்படுத்தி, ரோமர்கள் காட்சியிலிருந்து கடந்து சென்ற பின்பும் இயேசு நீண்டகாலம் நிலைத்திருப்பாரென்ற சத்தியத்தைக் கிறிஸ்தவர்களின் மனதில் பதித்தது. ரோமாபுரியல்ல, ஆனால் இயேசுவே கட்டுப்பாடு செலுத்தியிருந்தார்.

உயிர்ப்பிக்கப்பட்ட ஒருவர்

“மரித்திருந்து பிழைத்தவருமானவர்” (வசனம் 8இ) என்ற வார்த்தைகள் சிமிர்னாவில் இருந்த சபைக்குச் சிறப்பான குறிப்புப் பொருளைக் கொண்டிருந்தது. மூலவசனப் பகுதியானது அதன் வார்த்தைகளில் பின்வரும் வலியுறுத்தம் கொண்டிருந்தது என்பதை நாம் கிரேக்கக் கல்வியாளர்களிடத்தில் இருந்து அறிகின்றோம்: நானே, “உண்மையிலேயே மரித்திருந்தேன், நானே, உண்மையிலேயே பிழைத்திருக்கின்றேன்.” புறதெய்வ வழிபாட்டு ஆசாரியர்கள் தங்களின் இயற்கைக் கடவுளுக்குப் பரிகாசப் பாவனையிலான ஒரு மரணம், அடக்கம், உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவற்றிற்கான கொண்டாட்டத்தைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கலாம், ஆனால் இயேசு ஒருவரே மரித்தோரில் இருந்து உண்மையாகவே உயிர்ப்பிக்கப்பட்டவராய் இருந்தார்/இருக்கின்றார்!

சிமிர்னாவில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள், தங்கள் விசுவாசத்திற்காகக்

கொலைசெய்யப் பட்டாலும், இயேசுவே மரணத்தின் மீதும் பாதாளத்தின் மீதும் அதிகாரம் கொண்டிருந்தார் என்பதை, சிமிர்னாவில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள் அறிய வேண்டும் என்று இயேசு விரும்பினார் (1:18ஆவகக் காணவும்). அவர்களுக்கு மனிதர்கள் என்ன செய்ய முடிந்தாலும், அதை அகற்றிப் போடக்கூடிய அதிகாரத்தை அவர் கொண்டிருந்தார்.

பாராட்டு (2:9, 10)

இது நம்மை இந்தச் சிறிய கடிதத்தின் இருதயம் போன்ற மையப் பகுதியாக உள்ள பாராட்டுக்குக் கொண்டு வருகிறது. அங்கீகரித்தல் பற்றிய இயேசுவின் வார்த்தைகள், "... உன் உபத்திரவத்தை ... அறிந்திருக்கிறேன்" (வசனம் 9அ) என்பவற்றுடன் தொடங்குகிறது.⁷ (தமிழ் வேதாகமத்தின் வார்த்தைக் கட்டமைப்பில், "உன் கிரியைகளையும், உன் உபத்திரவத்தையும்" என்பவையே தொடக்க வார்த்தைகளாக உள்ளன) "உபத்திரவம்" என்ற வார்த்தையானது, ஒரு பெரிய பாறையானது தன்கீழே எது இருப்பினும் அதை நசுக்குதல் என்ற வகையில், "ஒன்றுகூட்டி அழுத்தப் படுதல் அல்லது கீழாக அழுத்தப்படுதல்" என்று அர்த்தப்படும் ஒரு கிரேக்க வார்த்தையிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. இவ்வார்த்தையானது, கோதுமையை அறைப்பதற்கு ரோமர்களால் பயன்படுத்தப்பட்ட பெரிய ஏந்திரக்கற்கள் (மத்தேயு 18:6) அல்லது ஒலிவ விதைகளில் இருந்து எண்ணெயைப் பிழியப் பயன்படுத்தப்படும் கனத்த உருளைகள் பற்றிய கருத்தைச் சிந்தைக்குக் கொண்டுவருகிறது. சிமிர்னாவில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள், வலிவான மற்றும் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட அழுத்தத்தின் (துன்புறுத்துதலின்) கீழ் இருந்தனர். அவர்களிடமிருந்து வாழ்வு பிழியப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது.

உண்மையில் இயேசு, "உங்களை அழுத்துகின்ற கடும் வேதனையை நான் புரிந்துள்ளேன். நீங்கள் உபத்திரவப் படுத்தப் பட்டுள்ளீர்கள், மற்றும் உங்கள் நாமங்கள் தூஷிக்கப்படுகின்றன. உங்களில் சிலர் உங்கள் குடும்பங்களில் இருந்து பிரிக்கப்பட்டுள்ளீர்கள். உங்களில் சிலர் உங்கள் வேலைகளை இழந்திருக்கின்றீர்கள் மற்றும் உங்கள் பிள்ளைகள் பசியுடன் இருக்கின்றனர். உங்களில் பலர் சிறையில் அடைக்கப்படுவீர்கள், சிலர் கொலைசெய்யப்படுவீர்கள். இது கடினமானது என்று நான் அறிந்துள்ளேன்!" என்று கூறினார்.

எல்லாக் கடிதங்களிலும் இருப்பது போலவே, "அறிந்திருக்கிறேன்" என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையானது சாதாரணமான அறிவை அல்ல, ஆனால் புரிந்துணராதலைக் குறிக்கிறது. கீழாக அழுத்தப்படுதல் என்றால் என்ன என்பதை இயேசு புரிந்திருந்தார். கெத்செமெனே தோட்டத்தில் ("கெத்செமெனே" என்றால் "எண்ணெய் பிழியுமிடம்" என்று அர்த்தப்படுகிறது), அவரது சிந்தையிலும் ஆத்துமாவிலும் இருந்த போராட்டம் மிகுந்த அழுத்தமானது, அவர் "பிதாவே, உமக்குச் சித்தமானால் இந்தப் பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கும்படி செய்யும்" என்று கதறக் காரணமாயிற்று (லூக்கா 22:42அ)!

நீங்களும் நானும் உபத்திரவத்தை அனுபவிப்பதையும், ஒடுக்குதலின் கீழ் உடைந்து நொறுங்குவதாக நாம் உணருவதையும் கூட இயேசு அறிகின்றார். அவர் அறிகின்றார் மற்றும் அவர் புரிந்துகொள்ளுகின்றார் (எபிரேயர் 4:15).

இந்த “கீழாக அழுத்தப்படுதல்” பல வடிவங்களை எடுக்கக்கூடும். சிமிர்னாவில் இது இரண்டு வெளிப்பாடுகளைக் கொண்டிருந்தது.

ஏழை (ஆனால் செல்வமிக்க நிலை)

இந்தக் கிறிஸ்தவர்கள் ஏழைகளாய் இருந்தனர். இயேசு, “உனக் கிருக்கிற தரித்திரத்தை ... அறிந்திருக்கிறேன்” என்று கூறினார் (வசனம் 9அ). சிலர் கிறிஸ்தவர்களாகின்றபோது அனேகமாக ஏழைகளாய் இருந்தனர் (1 கொரிந்தியர் 1:26-29). சுவீசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படியும்போது உடைமைகளைக் கொண்டிருந்த எஞ்சியவர்கள், விரைவிலேயே தங்கள் உடைமைகளை இழந்துபோகும் அளவுக்குக் கடுமையான பொருளாதார அழுத்தத்தின் கீழ்க் கடந்து சென்றிருந்தனர்.⁹ ஏழ்மையைப் பற்றி இயேசு அறிந்திருந்தார்: “உங்கள் நிமித்தம் தரித்திரரானாரே” (2 கொரிந்தியர் 8:9).

பின்பு இயேசு, அடைப்புக்குறியிடப்பட்ட திகைப்புக்குரிய ஒரு கூற்றைக் கூடுதலாகக் கூறினார்: “(நீ ஐசுவரியமுள்ளவனாயிருந்தும்)” (வசனம் 9). அவர்கள் தங்களுக்காக வருத்தமாய் உணர அவசியம் இல்லாதிருந்தது, ஏனென்றால் உண்மையிலேயே பொருட்படுத்தப்பட வேண்டிய விஷயங்களில் அவர்கள் ஐசுவரியமுள்ளவர்களாய் இருந்தனர். “உங்கள் குடும்பங்கள் உங்களுக்கு எதிராகத் திரும்பியிருக்கலாம், ஆனால் இப்போது நீங்கள் தேவனுடைய குடும்பத்தில் இருக்கின்றீர்கள். நீங்கள் உங்கள் வேலைகளை இழந்திருக்கலாம், ஆனால் இப்போது நீங்கள் மிகவும் உயர்ந்த அழைப்பு ஒன்றை பெற்றிருக்கின்றீர்கள். உங்கள் முதுகுகளில் உங்களின் உடைகள் கந்தலாய் இருக்கலாம், ஆனால் நீங்கள் நீதியென்னும் உடை உடுத்துவிக்கப்பட்டு இருக்கின்றீர்கள். உங்கள் பைகள் வெறுமையாய் இருக்கலாம், ஆனால் உங்கள் இருதயங்கள் நிறைந்திருக்க முடியும். நீங்கள் உபத்திரவப்பட்டுக் கொண்டிருக்கலாம், ஆனால் நீங்கள் பாத்திரர் என்று எண்ணப்பட்டதால் அகமகிழ்வடைய முடியும்.¹⁰ உங்கள் உடல்கள் அபாயத்திற்கு உட்பட்டு இருக்கலாம், ஆனால் உங்கள் ஆத்துமாக்கள் பத்திரமாய் இருக்கின்றன. உங்கள் நாமங்கள் இந்த பூமியில் தூஷிக்கப்படலாம், ஆனால் வெள்ளைச் சிங்காசனத்தைச் சுற்றிலும் உங்கள் நாமங்கள் பயபக்தியுடன் பேசப்படுகின்றன. மனிதர்கள் உங்களுக்கு எதிராக இருக்கலாம், ஆனால் தேவன் உங்கள் பட்சத்தில் இருக்கின்றார்!” என்று அவர்களிடத்தில் இயேசு கூறுவதை என்னால் கற்பனை செய்ய முடிகிறது. “தேவன் நம்முடைய பட்சத்திலிருந்தால் நமக்கு விரோதமாயிருப்பவன் யார்?” (ரோமர் 8:31ஆ).

அவர்கள் ஆவிக்குரிய ஐசுவரியங்களைக் கொண்டிருந்தனர் என்று அவர்களுக்கு நினைவுபடுத்த இயேசு விரும்பினார்;¹¹ அவர்கள் கடந்தகாலப் பாவங்களில் இருந்து மீட்கப்பட்டிருந்தனர் (ரோமர் 3:25) மற்றும் தேவனுடைய ஆவியை ஒரு கொடையாகக் கொண்டிருந்தனர் (நட்புகள் 2:38).

இயேசு அவர்களின் மத்தியஸ்தராக இருந்தார் (1 தீமோத்தேயு 2:5), மற்றும் தேவன் அவர்களுக்குப் பிதாவாக இருந்தார் (ரோமர் 1:7) அவர்கள் தேவனுடைய குடும்பத்தில் இருந்தனர் (எபேசியர் 2:19), மற்றும் எந்தவேளையிலும் அவரை அணுக முடிந்திருந்தது (யாக்கோபு 5:13). மன சமாதானம் அவர்களுடையதாக இருந்தது (பிலிப்பியர் 4:7), அத்துடன் நீடித்த சந்தோஷமும் அவர்களுடையதாக இருந்தது (1 பேதுரு 3:14; 4:14). பரலோகத்தின் நம்பிக்கை அவர்களின் இருதயங்களில் இருந்தது (கொலோசெயர் 1:5). சிமிர்னாவில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள் தங்களிடத்தில் இருந்து எடுபடாத ஒரு வளமையைக் கொண்டிருந்தனர்!

உண்மையான ஐசுவரியங்கள் எவை என்பதை நாம் அறியவேண்டியது அவசியமாக உள்ளது. சிலர் பணத்தையும் உடைமைகளையும் சேர்த்துக் குவிப்பதற்கென்று தங்களை அர்ப்பணித்துள்ளனர், ஆனால் பணமானது உண்மையிலேயே முக்கியமாய் இருப்பவற்றை வாங்க முடியாது: பணத்தைக் கொண்டு மருந்தை வாங்க முடியும், ஆனால் அதைக் கொண்டு ஆரோக்கியத்தை வாங்க முடியாது; பணத்தைக் கொண்டு வேலையை வாங்க முடியும், ஆனால் அதைக் கொண்டு நண்பர்களை வாங்க முடியாது; பணத்தைக் கொண்டு பொழுதுபோக்கை வாங்க முடியும், ஆனால் அதைக் கொண்டு மகிழ்ச்சியை வாங்க முடியாது. எபிரெயருக்கு நிருபத்தை எழுதியவர், “நீங்கள் பணஆசையில்லாதவர்களாய் நடந்து, உங்களுக்கு இருக்கிறவைகள் போதுமென்று எண்ணுங்கள்” என்று கூறினார் (எபிரேயர் 13:5அ). இயேசு, “பரலோகத்திலே உங்களுக்கு பொக்கிஷங்களைச் சேர்த்துவையுங்கள், அங்கே பூச்சியாவது துருவாவது கெடுக்கிறதும் இல்லை, அங்கே திருடர் கண்மீட்டுத் திருடுகிறதும் இல்லை” என்று வற்புறுத்தினார் (மத்தேயு 6:20).

உபத்திரவப்படுத்தப்பட்டனர் (ஆனால் தீர்மானமாய் இருந்தனர்)

துன்புறுத்தப்படுதல் என்பது அவர்களின் உபத்திரவத்தினுடைய இரண்டாவது விதமாக இருந்தது. நமக்குக் கிடைத்திருக்கிற சாட்சியமானது, ரோமப்பேரரசின் வேறு எவ்விடத்தைக் காட்டிலும் சிமிர்னாவில், விசுவாசம் நிறைந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு வாழ்வு என்பது அதிகம் ஆபத்து மிக்கதாய் இருந்தது என்பதைச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. உபத்திரவத்தின் பாடக்கருத்தைப் பின்வரும் வார்த்தைகளைக் கொண்டு இயேசு அறிமுகப்படுத்தினார்: “... தங்களை யூதரென்று சொல்லியும் யூதராயிராமல் சாத்தானுடைய கூட்டமாயிருக்கிறவர்கள் செய்யும் தூஷணத்தையும் அறிந்திருக்கிறேன்”¹² (வசனம் 9).

“தங்களை யூதரென்று சொல்லியும் யூதராயிராமல்” என்று பேசியபோது இயேசு யாரைக் குறிப்பிட்டார்? அவர்கள் உலகப்பிரகாரமான, மாம்சத்தின் படியான யூதர்களாக இருந்தனர், அவர்கள் இயேசுவை மேசியா என்று ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, இவ்விதமாக அவர்கள் தங்களையே தேவனுடைய திட்டங்களுக்கும் நோக்கங்களுக்கும் புறம்பே வைத்துகொண்டனர்.¹³ பவுல் முன்னதாகப் பின்வருமாறு எழுதியிருந்தார்:

ஆதலால் புறம்பாக யூதனானவன் யூதனல்ல, புறம்பாக மாம்சத்தில் செய்யப்படும் விருத்தசேதனமும் விருத்தசேதனமல்ல. உள்ளத்திலே யூதனானவனே யூதன், எழுத்தின்படி உண்டாகாமல், ஆவியின்படி இருதயத்தில் உண்டாகும் விருத்தசேதனமே விருத்தசேதனம்; இப்படிப்பட்டவனுக்குரிய புகழ்ச்சி மனுஷராலே அல்ல, தேவனாலே உண்டாயிருக்கிறது (ரோமர் 2:28, 29).

அவிசுவாசமாயிருந்த இந்த யூதர்களின் ஆராதனை இடமானது “சாத்தானுடைய கூட்டம்” என்று அழைக்கப்பட்டது, ஏனென்றால் இவர்கள், கிறிஸ்தவர்களை உபத்திரவப் படுத்துவதற்குத்¹⁴ தங்களை சாத்தான் பயன்படுத்த அனுமதித்து இருந்தனர்.¹⁵

சிமிர்னா என்று அழைக்கப்பட்ட உபத்திரவத்தின் வெம்மையான படுக்கையில் நாம், இயேசுவையும் பவுலையும் வாதித்த அதே வல்லமை நிறைந்த இணைவைக் கண்டறிகின்றோம்: ரோமத் தலைவர்களைத் திறமையாகக் கையாளக்கூடியவர்களாய் இருந்த செல்வாக்குமிக்க யூதர்கள். தீர்மானமாய் இருந்த யூதர்கள், இயேசுவைச் சிலுவையில் அறையும்படி ரோம ஆளுநரைத் துண்டினார்கள். யூதர்கள் தங்களின் விருப்பப் படியான செயலைச் செய்யும்படி குடியரிமை அதிகாரிகளை வற்புறுத்தப் போதுமான செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த நகரங்களில், பவுல் மாபெரும் எதிர்ப்பைக் கண்டார்.

சிமிர்னாவில், தூஷணம் என்பது யூதர்களினால் ஏற்பட்ட உபத்திரவத்தின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது (வசனம் 9). “தூஷணம்” என்பது “இன்னொருவரைக் காயப்படுத்துவதற்கான/கெடுப்பதற்கான முயற்சியாக அவருக்கு எதிராகப் பேசும் செய்கையை” குறிப்பிடுகிறது.¹⁶ இது, யூதர்கள் இயேசுவின் நாமத்தைத் தூஷித்ததைக் குறிப்பிட்டிருக்கலாம், அல்லது இது, யூதர்கள் கிறிஸ்தவர்களின் நாமங்களைத் தூஷித்தனர் என்று அர்த்தப்படுத்தி யிருக்கலாம். யூதர்கள் கிறிஸ்துவை, “மரத்தில் தூக்கப்பட்டவன்” என்று அழைத்தனர் (கலாத்தியர் 3:13ஐக் காணவும்), மற்றும் அவர்கள் கிறிஸ்தவர்களை ஏளனம் செய்தனர். AB வேதாகமத்தில், “I know ... how you are abused and reviled and slandered” (“நீ எவ்வாறு தவறாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு, எதிர்த்து நிற்கப்பட்டு தூற்றப்பட்டாய் என்பதை நான் அறிந்திருக்கின்றேன்”) என்றுள்ளது. யூதர்களால் தவறாகப் பயன்படுத்தப்பட்டவர்களில் அனேகமாக இயேசுவும் அவரது பின்பற்றாளர்களும் உள்ளடங்கியிருக்கலாம். உங்களைப் பற்றி எனக்கு தெரியாது, ஆனால் என்னைப் பற்றி மக்கள் தீமையாகப் பேசுவதை நான் விரும்புவதில்லை!

யூதர்கள் தங்களின் தவறான பயன்பாட்டை முடுக்கி விடுவதின் விளிம்பில் இருந்தனர், எனவே இயேசு பின்வருமாறு கூறத்தொடர்ந்தார்: “நீ படப்போகிற பாடுகளைக்குறித்து எவ்வளவும் பயப்படாதே, இதோ, நீங்கள் சோதிக்கப்படும்பொருட்டாகப் பிசாசானவன் உங்களில் சிலரைக் காவலில் போடுவான் ...” (வசனம் 10அ, ஆ). கிறிஸ்தவர்களைச் சிறையில் அடைக்கும்படி ரோமர்களை வற்புறுத்தியவர்கள் யூதர்களாகவே இருந்திருக்க வேண்டும், ஆனால் இந்தச் செய்கைக்கு இயேசு சாத்தானைக் காரணப்படுத்தினார். யூதர்கள் சாத்தானுடைய வேலைகளைச் செய்திருப்

பார்கள்.

சிறையிடப்படுதல் பற்றி இயேசு பேசுகையில், துன்புறுதலின் நோக்கத்தை அவர் வலியுறுத்தினார்: “நீங்கள் சோதிக்கப்படும்பொருட்டாக” (வசனம் 10ஆ).¹⁷ யாருடைய விசுவாசம் உண்மையிலேயே பலம் வாய்ந்ததாயிருந்தது மற்றும் யாருடையது அவ்வாறு இருக்கவில்லை என்பது விரைவிலேயே உறுதிப்படும்.

அவர்களுக்கு ஏற்படும் சோதனைகள் எவ்வளவு காலம் இருக்கும் என்பதையும் இயேசு தெரிவித்து இருந்தார்: “பத்துநாள் உபத்திரவப் படுவீர்கள்” (வசனம் 10இ). முன்னதாக நாம், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தில், “பத்து” என்ற எண், நிறைவுத்தன்மையை, முழுமைத் தன்மையை அல்லது அதிகாரத்தை/வல்லமையைக் குறித்தது என்று கண்டோம்.¹⁸ (100 அல்லது 1000 என்ற எண் வரும்படிக்கு) பத்தைப் பத்தால் பெருக்கும்போது அது இன்னும் பெரிய அளவில் குறிப்பிடத்தக்கதாக உள்ளது. இருப்பினும் வசனம் 10ல், “பத்து” என்ற எண் பத்தினாலேயே பெருக்கப்படுவதில்லை; இது தனியாகவே நிற்கிறது. இவ்விதமாக இது முழுமையான (புரிந்து உணரக்கூடிய) உபத்திரவத்தை, ஆனால் வரையறைக்கு உட்பட்ட உபத்திரவத்தைக் குறிக்கிறது.¹⁹ யூஜீன் பீட்டர்ஸன் அவர்களின் பொழிப்புரையானது, “It won't last forever” (“இது என்றென்றைக்கும் இராது”) என்று கூறுகிறது.²⁰ தேவனுடைய பிள்ளைக்குத் தீங்கு யாவையும் தற்காலிகமானதாகவே உள்ளது (யோபு 3:17) மற்றும் நித்தியத்துடன் ஒப்பிடும்போது எல்லாப் பிரச்சனைகளும் ஒரு கணத்திலேயே ஒழிந்துபோய் விடுபவைகளாக உள்ளன (2 கொரிந்தியர் 4:17; யாக்கோபு 4:14).

வசனம் 10ன் கடைசிப் பகுதியில், அவர்களின் உபத்திரவம் பற்றிய இயேசுவின் விளக்கங்களை அவர், வெளிப்படுத்தின விசேஷம் புத்தகத்தில் உள்ள நன்கு பழக்கமான சில வார்த்தைகளுடன் முடித்தார்: “ஆகிலும் நீ மரணபரியந்தம் உண்மையாயிரு, அப்பொழுது ஜீவகிரீடத்தை உனக்குத் தருவேன்” (வசனம் 10ஈ). சந்தர்ப்பப் பொருளில், “மரண பரியந்தம்” என்ற சொற்றொடர், “அது உங்களுக்கு மரணம் நேரிடும் என்று அர்த்தமானாலும்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. AB வேதாகமத்தில், “Be loyally faithful unto death - [that is,] even if you must die for it” (மரணபரியந்தம் [அதாவது] நீ அதற்காக மரிக்க நேர்ந்தாலும்) என்றுள்ளது.²¹

இந்தக் கிறிஸ்தவர்களை இடர்ப்பாட்டில் இருந்து விடுவிப்பதாக இயேசு வாக்குத்தத்தம் செய்யவில்லை; மாறாக அவர்களின் இடர்ப்பாடுகளில் அவர்களைப் பாதுகாப்பதாக வாக்குத்தத்தம் செய்தார். தேவன்மீது விசுவாசமாய் உள்ள அவரது பிள்ளைக்கு வெற்றி உண்டு என்று வெளிப்படுத்தின விசேஷம் போதிக்கிறது, ஆனால் இது துன்புறுதல் இன்றி வெற்றியை வாக்குத்தத்தம் செய்வதில்லை. கிறிஸ்தவர்கள் வெற்றி பெறுவார்கள் என்று உறுதிப்படுத்த இயேசு விரும்பினார், ஆனால் அவர்கள் முதலில் மரிக்க வேண்டியிருக்கும் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று இயேசு விரும்பினார்!

நாம் இப்போது, இந்தப் பாடத்தின் துவக்கத்தில் நான் முன்வைத்த

கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கத் தயாராகின்றோம்: சிமிர்னா மற்றும் பில்தெல்பியா ஆகிய இடங்களில் இருந்த சபைக்குழுமங்கள் பொதுவாகக் கொண்டிருந்த பண்புகள் யாவை? இவ்விரு சபைகளும் கர்த்தரால் கடிந்துகொள்ளப்படாது இருந்ததை விளைவித்தது எது? பில்தெல்பியாவில் இருந்த சபைக்கான கடிதத்தை முன்னதாக நாம் பார்வையிடுகையில், சிமிர்னாவின் சூழ்நிலையைப் பற்றி நாம் கற்றுள்ளவற்றைச் சிந்தையில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்:

இதோ, யூதரல்லாதிருந்தும் தங்களை யூதரென்று பொய் சொல்லு கிறவர்களாகிய சாத்தானுடைய கூட்டத்தாரில் சிலரை உனக்குக் கொடுப்பேன்; இதோ, அவர்கள் உன் பாதங்களுக்கு முன்பாக வந்து பணிந்து, நான் உன்மேல் அன்பாயிருக்கிறதை அறிந்துகொள்ளும்படி செய்வேன். என் பொறுமையைக் குறித்துச் சொல்லிய வசனத்தை நீ காத்துக்கொண்டபடியினால், பூமியில் குடியிருக்கிறவர்களைச் சோதிக்கும்படியாகப் பூச்சக்கரத்தின்மேலெங்கும் வரப்போகிற சோதனைகாலத்திற்குத் தப்பும்படி நானும் உன்னைக் காப்பேன் (3:9, 10).

இந்த சபைக்குழுமங்கள் துன்புறுத்தப்பட்டன - இவைகள் துன்புறுத்தப் பட்டதுடன் நின்றுவிடவில்லை, ஆனால் இவர்களின் வாழ்வைப் பரிதாபமுடையதாக்குவதற்குக் கிடைத்த ஒவ்வொரு வழியையும் பயன்படுத்திக் கொண்ட வன்மனம் மிகுந்த யூதர்களால் துன்புறுத்தப் பட்டன என்பதே இந்த சபைக்குழுமங்களுக்குப் பொதுவாக இருந்தன.

இந்த இரு சபைகளும் அனுபவித்த உபத்திரவத்திற்கும், இவற்றின் பெரும்பான்மையான உறுப்பினர்கள் கர்த்தரின் அங்கீகாரத்தைச் சந்தித்தனர் என்ற உண்மைக்கும் இடையில் என்ன தொடர்பு இருந்திருக்கக் கூடும்? இங்கு தொடர்பு உள்ளது: புயலானது மரங்களின் செத்த கிளைகளை அகற்றிப்போடும்போது, உலையானது களிம்பை எரித்துப் போடும்போது, என்ன நடக்கிறதோ, அதுபோலவே, உபத்திரவமானது சபையைத் தூய்மைப்படுத்துகிறது. சோதனை வேளையின்போது, உண்மையிலேயே நீதியுள்ளவர்களாய் இருக்கின்றவர்கள் சுயநீதியுள்ளவர்களினின்று பிரிக்கப்படுகின்றனர்; ஒப்புக்கொடுத்தல் உள்ளவர்கள், அரைமனதுடன் இருப்பவர்களினின்று பிரிக்கப்படுகின்றனர்; உண்மையுள்ளவர்கள் பயம்நிறைந்தவர்களினின்று பிரிக்கப்படுகின்றனர். ஒருமுறை, G. கேம்பேல் மோர்கென் அவர்கள், “உபத்திரவப் படுத்தப்படுகின்ற கிறிஸ்துவின் சபையானது தூய்மையான கிறிஸ்துவின் சபையாக உள்ளது. (இதற்கு மறுபுறத்தில்) புரவல் நிலையில் உள்ள கிறிஸ்துவின் சபையானது எப்போதுமே தூய்மையற்ற கிறிஸ்துவின் சபையாக உள்ளது” என்று எழுதினார்.²²

உபத்திரவத்தை எவரொருவரும் விரும்புவதில்லை. நாம், “நாம் எல்லாப் பக்தியோடும் நல்லொழுக்கத்தோடும் கலகமில்லாமல் அமைதலுள்ள ஜீவனம்பண்ணும்படிக்கு, ராஜாக்களுக்காகவும், அதிகாரமுள்ள யாவருக்காகவும்” ஜெபிக்க வேண்டும் என்று பவுல் எழுதினார் (1 தீமோத்தேயு 2:1,

2). பின்பு அவர், “நம்முடைய இரட்சகராகிய தேவனுக்கு முன்பாக அது நன்மையும் பிரியமுமாயிருக்கிறது” என்று கூடுதலாகக் கூறினார் (1 தீமோத்தேயு 2:3). அதே வேளையில், உபத்திரவம் என்பது சபைக்கு நடக்கக்கூடிய மிகமோசமான விஷயம் அல்ல என்பதையும் நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். சரீரத்தை (சபையை)ச் சுத்திகரிக்கத் தேவன் அதை (உபத்திரவத்தை)ப் பயன்படுத்த முடியும்.

பவுலின் இன்னொரு கூற்று ஆழ்ந்து சிந்திக்கப்பட வேண்டும்: “அன்றியும் கிறிஸ்து இயேசுவுக்குள் தேவபக்தியாய் நடக்க மனதாயிருக்கிற யாவரும் துன்பப்படுவார்கள்” (2 தீமோத்தேயு 3:12). நமக்கு நேரிடும் கடுமையான சோதனைகள், சிமிர்னாவில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களின் துன்பங்களைப் போன்றதாகவே இல்லாதிருக்கலாம், ஆனால் நாம் தேவபக்தியாய் நடந்தால் சோதனைகள் வரும் என்று பவுல் எச்சரித்தார். நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, எனது முதல் முழுநேர ஊழியத்தைத் தொடங்கிய வேளைக்கு எனது மனம் பின்னோக்கிச் செல்லுகிறது. எங்களது உறுப்பினர்களில் ஒருவர் வேலைபார்த்த நிறுவனத்தில் அவரது மனச்சாட்சியை மீறும் செயல்களைச் செய்யும்படி அவர் கட்டாயப்படுத்தப் பட்டார். அவர் (அதைச்செய்வதற்கு) மறுத்தார்; அதன் விளைவாக ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் அவருக்குப் பதவி உயர்வு தடைப்பட்டது. இருந்த போதிலும், அவர் தமது மன உறுதிப்பாடுகளுக்கு உண்மையுள்ளவராக நிலைத்திருந்தார், இன்றைய நாட்களிலும் இன்னமும் கர்த்தருக்கு உண்மையுள்ளவராக இருக்கின்றார். இதேபோன்ற சூழ்நிலையை எதிர்கொண்ட இன்னொரு உறுப்பினர், “எனது வேலையைக் காத்துக் கொள்வதற்கு நான் இவற்றைச் செய்தாக வேண்டும், மற்றும் எனது குடும்பத்தை நான் பராமரிக்க வேண்டும் என்று தேவன் நிச்சயமாகவே எதிர்பார்க்கின்றார்” என்று வாதம் செய்தார். அவர் தம்மீது வைக்கப்பட்ட அழுத்தத்திற்கு அடிபணிந்து தமது வேலையில் வளம் பெற்றார். நான் நன்கு அறிந்த வரையில், இவர் பல ஆண்டுகளாகக் கர்த்தருக்கு உண்மையற்ற வராக இருந்துள்ளார்.

சுய பரிசோதனை அவசியமானதாக உள்ளது. நமது வாழ்வில் நாம் எந்த உபத்திரவத்தைப் பற்றியும் அறியாதவர்களாய் இருந்தால், ஒருவேளை நாம் நமது விசுவாசத்தை விட்டுக்கொடுத்து நமது உறுதிப்பாடுகளை மறைத்தவர்களாய் இருந்திருக்கலாம்.

ஆறுதல் (2:11)

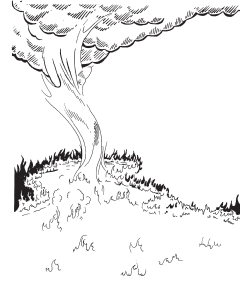
இந்தக் கடிதம் ஆறுதலின் செய்தியொன்றுடன் முடிவடைகிறது (வசனம் 11). சிமிர்னாவில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு இடர்ப்பாடு வந்து கொண்டிருந்தது என்பதை அறிவிப்பதற்காக மாத்திரம் இயேசு இதை எழுதவில்லை. மாறாக அவர்கள் முன்வந்து கொண்டிருந்த இடர்ப்பாட்டில் ஜெயங்கொண்டவர்களாய் இருக்க அவர்களை ஆறுதல்படுத்தி, பலப்படுத்தவும் அவர் விரும்பினார்.

இயேசு அவர்களுக்கு ஏற்கனவே அதிகமான ஆறுதலைக் கொடுத்திருந்தார். அவர் மரணத்தின் மீது அதிகாரம் கொண்டுள்ளதை வலியுறுத்தி

யிருந்தார் (2:8). உண்மையில் அவர், “நீங்கள் கொண்டுள்ள பிரச்சனைகளை நான் அறிந்துள்ளேன் மற்றும் அவற்றைப் புரிந்துகொண்டுள்ளேன்” என்றே கூறினார் (2:9ஐக் காணவும்). அவர்களின் பாடுகள் வரையறைகளைக் கொண்டிருந்தன என்று அவர் வலியுறுத்தி இருந்தார் (2:10அ).

அவர்கள் “மரண பரியந்தம் உண்மையாய் இருந்தால், அவர்களுக்கு அவர் ஜீவகிரீடத்தைத் தருவார்” என்பது அவர்களுக்கு அவர் கொடுத்த விசேஷித்த வாக்குத்தத்தமாக இருந்தது (2:10ஆ).²³ **Stephanos** என்பது, “கிரீடம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையாக உள்ளது. “கிரீடம்” என்பதைக் குறிக்கும் **diadem** என்ற வார்த்தை, நாம் பெற்றுக்கொள்ளும் இன்னொரு வார்த்தையானது ஒரு இராஜரீகக் கிரீடத்தை, ஆளுகிற கிரீடத்தைக் குறிக்கிறது. இதற்கு நேர்மாறாக, **stephanos** என்பது வெற்றியின் கிரீடத்தைக் குறித்தது. அந்தச் சொற் றொடர், பந்தய விளையாட்டுக்களில் வெற்றியாளர்களின் தலைகளில் வைக்கப்படும் தலைமாலையை விவரிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது.²⁴ இயேசுவின் வாக்குத்தத்தத்தில், இந்த கிரீடம் ஜீவனை - நித்திய ஜீவனை - கொண்டதாயிருந்தது. புறதெய்வ ஆசாரியர்களுக்கு விரைவில் அழிந்து போகும் கிரீடங்கள் தரப்பட்டிருக்கலாம், ஆனால் உண்மையுள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்கு, ஒருக்காலும் வாடாத நித்திய கிரீடம் தரப்படும்!

வசனம் 11ல் இயேசு, தமது ஆறுதலின் வார்த்தைகளைப் பின்வரும் வாக்குத்தத்தத்தைக் கொண்டு உச்சமாக்கினார்: “ஜெயங்கொள்ளுகிறவன் இரண்டாம் மரணத்தினால் சேதப்படுவதில்லை”²⁵ (வசனம் 11ஆ; 20:6ஐக் காணவும்). “இரண்டாம் மரணம்” என்ற சொற்றொடர், வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் முடிவை முன்னதாகச் சுட்டிக்காண்பிக்கிறது. யோவான் நியாயத்தீர்ப்பைச் சித்தரித்த பின்பு, அவர் “அப்பொழுது மரணமும் பாதாளமும் அக்கினிக்கடலிலே தள்ளப்பட்டன. இது இரண்டாம் மரணம். ஜீவபுஸ்தகத்திலே எழுதப்பட்டவனாகக் காணப்படாதவனெவனோ அவன் அக்கினிக்கடலிலே தள்ளப்பட்டான்” என்று குறிப்பிட்டார் (20:14, 15; 21:8ஐக் காணவும்). “இரண்டாம் மரணம்” என்பது தேவனிடத்தில் இருந்து பிரிந்து நித்தியத்திற்கும் நரகத்தில் இருந்தலாக உள்ளது!²⁶

**அக்கினிக்கடல்
(20:14, 15; 21:8)**

சிமிர்னாவில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள், தங்கள் விசுவாசத்திற்காக மரித்தால், கலவரமடையக் கூடாதிருந்தது, ஏனெனில் இயேசு அவர்களை உயிர்ப்பிக்க முடியும், உயிர்ப்பிப்பார். இரண்டாம் மரணத்தைக் குறித்தே அவர்கள் கவலைப்பட வேண்டியிருந்தது (லூக்கா 12:4, 5ஐக் காணவும்). அவர்கள் உண்மையுள்ளவர்களாய் நிலைத்திருந்தால், அவர்கள் “இரண்டாம் மரணத்தினால் சேதப்படுவதில்லை” (வசனம் 11ஆ)!

நம்மில், நமது விசுவாசத்தினிமித்தமாக நமது வாழ்வில் ஒருக்காலும்

அஞ்சியிருக்கத் தேவையற்றவர்கள், சிமிர்னாவில் இருந்த கிறிஸ்தவர்களுக்கு இயேசுவின் வார்த்தைகள் அர்த்தப்படுத்தியவற்றை முழுவதுமாக மதித்துணர இயலாது. வெளிப்படுத்தின விசேஷம் எழுதப்பட்டதைத் தொடர்ந்து வந்த கொந்தளிப்பான நாட்களில், இந்த வார்த்தைகளே அவர்களின் பலத்திற்கு ஆதாரமூலமாயிருந்தன. இந்த கடிதங்கள் எவ்வளவாக நடைமுறைக்கு உரியவைகளாக இருந்தன (மற்றும் இருக்கின்றன) என்பதை வலியுறுத்துவதற்கு, இந்தக் கிறிஸ்தவர்கள் கடந்து செல்லவேண்டியிருந்தவற்றைப் பற்றிப் பொதுவாகவும் அவர்களின் நடத்துநர்களில் ஒருவரான போலிக்கார்ப் அவர்கள் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்ததை பற்றிக் குறிப்பாகவும் நான் சுருக்கமான விபரத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

சபையின் முதல் வரலாற்றாளரான ஈசுபியஸ் அவர்கள், சிமிர்னாவில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள் எவ்வாறு நடத்தப்பட்டனர் என்று விவரித்தார்:

... அவர்களின் இரத்தமும் இரத்தக்குழாய்களும் பாதிக்கப்பட்டு, உடலின் உள்ளான உறுப்புக்களை மறைத்திருந்த சதையானது, ... காட்சிக்கு வெளிப்படுத்தப்படும்படிக்கு அவர்கள் சவுக்குகளினால் கிழிக்கப்பட்டதைச் சுற்றிலும் நின்றுகொண்டிருந்தவர்கள் கண்டு திகைப்பினால் தாக்கப்பட்டனர். பின்பு தரையின்மீது பரப்பப்பட்ட, கடலில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்ட சங்குவளைகள், கூர்த்தலைகள் மற்றும் ஈட்டிகளின் முனைகள் ஆகியவற்றின்மீது கிடத்தப்பட்டனர், மற்றும் தண்டனை, சித்திரவதை ஆகியவற்றின் ஒவ்வொரு வகையினூடாகவும் கடந்துசென்ற பின்பு, கடைசியில் அவர்கள் வனவிலங்குகளுக்கு உணவாக வீசியெறியப்பட்டனர்.²⁷

இந்த வேளையில், வயது முதிர்ந்தவராய் இருந்த போலிக்கார்ப் அவர்களை மறைத்துவைப்பதற்குக் கிறிஸ்தவர்கள் முயற்சி செய்தனர், ஆனால் அந்த முதிய மனிதர் எங்கிருக்கின்றார் என்று கூறவைப்பதற்காக ஒரு சிறுபையன் அடிக்கப்பட்டான். அவர்கள் போலிகார்ப்புவைத் தேடி வந்தபோது, அவர் தம்மைக் கைதுசெய்ய வந்தவர்களுக்காக (உணவு) மேஜையொன்றை ஆயத்தப்படுத்தினார், அவர்கள் விருந்துண்டு கொண்டிருந்தபோது, அவர் ஜெபித்தார். கடைசியில் அவர்கள் அவரைப் பாதுகாப்புடன் அரங்கசாலைக்குக் கூட்டிச்சென்றனர், அங்கு - யூதர்கள் உட்பட - இரத்த தாகம் கொண்ட கும்பல் ஒன்று கூட்டம் கூடியிருந்தது.

பட்டணத்து அதிபதி அவரிடத்தில், “சீஸரின் (இராயனின்) மேதைத்தன்மையினால் ஆணையிடு ... நான் உன்னை விட்டு விடுகின்றேன். கிறிஸ்துவைப் பழிதூற்று” என்று கூறி கிறிஸ்துவை மறுதலிக்கும்படி வற்புறுத்தினார். போலிகார்ப் அவர்கள், “நான் அவருக்கு எண்பத்தி ஆறு ஆண்டுகளாக ஊழியம் செய்திருக்கின்றேன், அவர் எனக்கு ஒருக்காலும் தவறு செய்ததில்லை; என்னை மீட்ட எனது அரசரை நான் எப்படி தூஷிக்க முடியும்?” என்று பதில் அளித்தார்.

அதிபதி, அவரைக் காட்டு விலங்குகள் மற்றும் அக்கினி ஆகியவற்றைக் கொண்டு பயமுறுத்த முயற்சி செய்தபோது, அந்த முதிய மனிதர், “நீ ஒரு

கணம் எரிவதும் பின்பு விரைவில் அணைந்து போய்விடுவதுமான அக்கினியைக் கொண்டு என்னைப் பயமுறுத்துகின்றாய், ஏனெனில் வரவிருக்கும் நியாயத்தீர்ப்பு, துன்மார்க்கருக்கென்று நியமித்து வைக்கப் பட்டுள்ள நித்திய தண்டனையின் அக்கினி ஆகியவை பற்றி உனக்கு ஒன்றும் தெரியாது. ஆனால் நீ ஏன் தாமதப்படுகின்றாய்? நீ விரும்புவதை உடனே கொண்டுவா” என்று பதில் அளித்தார்.

யூதர்களால் வழிநடத்தப்பட்டுக் கூக்குரலிட்ட கும்பலானது, வயதுமுதிர்ந்த அந்தக் கிறிஸ்தவரை எரிப்பதற்கு விறகுகளைக் கொண்டு வரச் சிதறிச் சென்றது. சவஅடக்கத்திற்கான அக்கினி தயாரான போது, அவர்கள் போலிகார்ப்புவைக் கழுமரத்தில் வைத்து ஆணியடிக்கத் தொடங்கினர், ஆனால் அவர், “... அக்கினியைத் தாங்குவதற்கு எனக்குப் பலம் தருகின்றவர், இந்தப் பட்டையின் மீது அசையாது நிலைத்திருக்கவும் ... பலம் தருவார்” என்று கூறினார். அவர் தமது கைகளைத் தமக்குப் பின்புறமாக கழுமரத்தைச் சுற்றிப் பிணைத்துக்கொண்டு, ஜெபித்தார். “ஆமென்” என்று அவர் கூறியதற்குப் பின்பு, தண்டனைவிதிப்பவர்கள் நெருப்பை மூட்டினர். போலிகார்ப்பு, “இரண்டாம் மரணத்தினால் சேதப்படுவதில்லை” என்ற உறுதிப்பாட்டுடன் மரித்தார்.²⁸

முடிவுரை

மீண்டும் ஒருமுறை இயேசு, நமக்குத் தனிப்பட்ட நடைமுறைப் பயன்பாட்டைக் கொண்டிருப்பார். அவர் தொடர்ந்து, “ஆவியானவர் சபைகளுக்குச் சொல்லுகிறதைக் காதுள்ளவன் கேட்கக்கடவன்” (2:11அ). ஹென்றி வார்ட் பீக்கெர் அவர்கள், “நாட்டின் சபைகளில், வழக்கைத் தலையார்களாய் உள்ள பழைய பாவிிகள் எங்கும் தெளிக்கப்பட்டுள்ளனர், இவர்களின் தலைமுடியானது இவர்களை நோக்கி இலக்கு வைக்கப்பட்ட எண்ணற்ற பிரசங்கங்களினால் அற்றலைந்து போயுள்ளது, ஆயினும் அந்தப் பிரசங்கங்கள் இவர்களால் ஒரு சுருக்கப் பார்வை மாத்திரம் பார்க்கப்பட்டு பின்வரிசை இருக்கையில் உள்ள மனிதரைத் தாக்கியுள்ளன” என்று குறிப்பிட்டார்.²⁹

ஓவ்வொரு சபைக்குமும் தனிப்பட்ட நடைமுறைப் பயன்பாட்டை மேற்கொள்வது அவசியமாக உள்ளது. ஒவ்வொரு சபையையும் நடத்துகின்றவர்கள், அதில் உள்ள ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் கிறிஸ்துவினிமித்தம் உறுதிப்பாடு உள்ளவராய் இருக்கும்படி உற்சாகப்படுத்துதலை இலக்காகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். மேலும் ஒவ்வொரு தனிநபரும் தனிப்பட்ட நடைமுறைப் பயன்பாட்டை மேற்கொள்வதும் அவசியமாக உள்ளது. நாம் ஒவ்வொருவரும் பின்வருவன போன்ற கேள்விகளைக் கேட்டுக்கொள்வது அவசியமாக உள்ளது: “நான் உண்மையாகவே கர்த்தருக்கு உண்மையுள்ளவனா(ளா)க இருக்கிறேனா?”; “நான் எனது விசுவாசத்திற்காக மரிக்க(வும்) தயாராக இருக்கிறேனா?”; “நான் இன்றையதினம் மரிக்க வேண்டியிருந்தால், ஜீவகிரீடத்தைப் பெற்றுக் கொள்வேனா?”

உண்மையிலேயே பொருட்படுத்தப்பட வேண்டிய விஷயங்களில் நாம் ஒவ்வொருவரும் ஐசுவரியவான்களாக இருக்க முடியும் என்பதை, சிமிர்னாவில் இருந்த சபைக்கு எழுதப்பட்ட கடிதம் வலியுறுத்துகிறது. உலகத்தால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட முடியாத செல்வம்/ஐசுவரியம் உங்களுக்கு இருக்க வேண்டும் என்றால், இயேசுவுக்கு ஊழியம் செய்வதென்று இப்போதே தீர்மானியுங்கள்!³⁰

போதகர்கள் மற்றும் பிரசங்கியார்கள் ஆகியோருக்கான குறிப்புகள்

இந்த சபையை லவோதிக்கேயாவில் இருந்த சபையுடன் (“ஏழையாய் இருந்த செல்வமுள்ள சபை”) நேரெதிராக ஒப்பிடுவதற்காக நான், “செல்வத்துடன் இருந்த ஏழை சபை” என்ற தலைப்பைப் பயன்படுத்துகின்றேன். பலபிரசங்கியார்கள், சிமிர்னாவில் இருந்தவர்களின் துன்புறுதலை முக்கியத்துவப் படுத்துவதற்காக, “துன்புறம் பரிசுத்தவான்கள்,” “துன்பம் தாக்கும்போது,” “துன்புறத் தயாராயிருங்கள்,” அல்லது “மரணத்தின் அடையாளத்தின் கீழிருந்த சபை” என்ற தலைப்பிடப்பட்ட பாடங்களைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

துன்புறுதல் என்ற பாடக்கருத்தைச் சுற்றி இந்தப் பாடம் கட்டியெழுப்பப் படலாம்: (1) “துன்புறுதலின் மதிப்பு,” (2) “துன்புறுதல் எப்படி என்பதைக் கற்றுக்கொள்ளுதல்.” இவற்றில் இரண்டாவது தலைப்பின்கீழ், பின்வரும் உட்தலைப்புக்கள் (இவையாவையும் வசனம் 9ல் இருந்து வருகின்றன) கலந்துரையாடப்பட முடியும்: “துன்பத்தின்மீது எவ்வாறு வெற்றிகொள்வது,” “ஏழ்மையின்மீது எவ்வாறு வெற்றி கொள்வது,” மற்றும் “தூஷிக்கப்படுதலின்மீது எவ்வாறு வெற்றிகொள்வது.”

குறிப்புகள்

¹இது நியாயந்தீர்க்கும் அறிக்கையாக இருப்பதை அல்ல, ஆனால் ஒரு கனி அறிக்கையாக இருப்பதையே (மத்தேயு 7:16) நோக்கங்கொண்டுள்ளது. ²இந்தப் புத்தகத்தில் உள்ள ஆசியாவின் ஏழு சபைகளும் பத்மு தீவும் என்ற வரைபடத்தில் காணவும். ³இன்றைய நாட்களில் இன்னமும் இந்த நகரத்தில் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு யூத மக்கள்தொகை உள்ளது. ⁴ஏழு நகரங்கள் இருந்த இடங்கள் பலவற்றில் இன்றைக்கும் ஊர்கள் உள்ளன, ஆனால் சிமிர்னா/இஸ்மிர் மட்டுமே தனிச்சிறப்பு வாய்ந்த நகரமாக நிலைத்துள்ளது. ⁵சந்தைவெளியில் இருந்த இந்த சிலைகள் இஸ்மிர் நகரத்தின் புதைபொருள் ஆராய்ச்சிக் காட்சிக்கூடத்தில் உள்ளன. ⁶இன்றைய நாட்களின் எழுத்தாளர்கள், போலிகார்ப்புவை, “சிமிர்னா நகரின் (மூப்பர்) ஆயர்” என்று அழைப்பதற்கு விரும்புகின்றனர்; ஆனால் சபையின் தொடக்ககால நூற்றாண்டுகளில், சபைக்குழுமங்கள் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மூப்பர்களினால் கண்காணிக்கப்பட்டன, இவர்கள் ஆயர்கள் அல்லது பாஸ்டர்கள் என்றும்

அழைக்கப்பட்டனர் (நடபடிகள் 20:17, 28). போலிகார்ப்பு அவர்கள் சிமிர்னாவில் இருந்த சபையின் மூப்பர்களில் ஒருவராக இருந்திருக்கலாம். ⁷KJVயில், ஒவ்வொரு கடிதத்தின் பொருளுரையும், “I know thy works” (“நான் உன் கிரியைகளை அறிந்திருக்கிறேன்”) என்று தொடங்குகிறது. கிரேக்க வசனத்தில் இந்த வார்த்தைகள் ஒருசில கடிதங்களின் பொருளுரையின் முதற்பகுதியில் காணப்படுகின்றன, ஆனால் எல்லாவற்றிலும் இருப்பதில்லை. ⁸“தரித்திரம்” என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ள கிரேக்க வார்த்தையானது “மிகவும் வறிய நிலை” என்று அல்ல, ஆனால் வாழ்வின் அத்தியாவசியத் தேவைகள் கூட இல்லாத நிலையில் “கைவிடப்பட்டிருத்தல்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. ⁹கிறிஸ்தவர்களின் உடைமைகள் அடிக்கடி அபகரிக்கப்பட்டன. அவர்கள் தங்களின் உடைமைகளை வைத்துக்கொள்ளும்படி அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த வேளையிலும் கூட, பொதுவாகச் சந்தையிடத்தில் பொருட்களை வாங்கவும் விற்கவும் அனுமதிக்கப்பட்டாதிருந்தனர். ¹⁰மத்தேயு 5:10-12ஐக் காணவும்.

¹¹யாக்கோபு 2:5ஐக் காணவும். ¹²பிசாசின் பெயர்களில் ஒன்றான “சாத்தான்” என்பது “தூஷிப்பவன்” என்று அர்த்தப்படுகிறது. யோவானின் நாட்களில் கிறிஸ்தவர்களைத் தூஷித்தவர்கள், தூஷித்தலைத் தொடங்கி வைத்தவனால் தூண்டிவிடப்பட்டவர்களாய் இருந்தனர். ¹³ஆயிரம் ஆண்டு முன்னரசாட்சிக் கொள்கைக்காரர்களில் பெரும் பான்மையானவர்கள், உலகப்பிரகாரமான, மாம்சத்தின்படியான யூதர்கள் இன்னமும் தேவனுடைய விசேஷித்த மக்களாய் இருப்பதாகவும், சில கருத்தமைவில் அவர்களுக்குத் தேவன் முன்னுரிமை நடத்தைகளைத் தருவதாகவும் போதிக்கின்றனர். புதிய ஏற்பாட்டில், ஆபிரகாமின் மாம்சப்பிரகாரமான சந்ததியினமீது வலியுறுத்தம் எதுவும் வைக்கப்பட்டிருப்பதில்லை. மாறாக, *ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேல்* மக்கள் பற்றியே தேவன் விசேஷித்த அக்கறை கொண்டுள்ளார்: இவர்கள் சுவிசேஷத்திற்குக் கீழ்ப்படியுவினால் தங்களையே தேவனுடைய திட்டங்கள் மற்றும் நோக்கங்கள் ஆகியவற்றில் வைத்துக்கொண்டவர்களாய் இருக்கின்றனர். (கலாத்தியர் 3:26-29ஐக் காணவும்.) தேவன் எல்லா மனிதர்களையும் நேசிப்பது போலவே யூதர்களையும் நேசிக்கின்றார், ஆனால் அவர்களை அவர் இன்றைய நாட்களில் மற்றவர்களை இரட்சிக்கும் வழியினின்று மாறுபட்ட வழியொன்றில் இரட்சிப்பதில்லை (நடபடிகள் 10:34, 35); அவர்கள் இயேசுவில் விசுவாசம் கொண்டு அவருக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் (யோவான் 8:21; மத்தேயு 7:13, 14). ¹⁴சாத்தான் “ஒளியின் தூதனைப் போல்” தோற்றம் அளிக்க முடியும் (2 கொரிந்தியர் 11:14). அவன் தனது ஜெப ஆலயங்களையும் சபைகளையும், தனது தீர்க்கதரிசிகளையும் தனது பிரசங்கியார்களையும் கொண்டிருக்கிறான். அவன் வேதவசனங்களைத் தனது நோக்கத்திற்குச் செயல்படும் போது மேற்கோள் காண்பிக்க முடியும் (மத்தேயு 4:6). ஆகையால் நாம் எப்போதுமே, “உலகத்தில் அநேகங் கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகள் தோன்றியிருப்பதினால், ... எல்லா ஆவிகளையும் நம்பாமல், அந்த ஆவிகள் தேவனால் உண்டானவைகளோ என்று சோதித்தறிய” வேண்டும் (1 யோவான் 4:1). ¹⁵ஆபிரகாமின் சந்ததியார் என்று உரிமைகோரிக்கொண்டு உண்மையில் பிசாசின் ஆவிக்குரிய பிள்ளைகளாய் இருந்த யூதர்களிடத்தில் இயேசு பேசியிருந்தார் (யோவான் 8:39-47). ¹⁶NIV வேதாகமம் “slander” என்ற வார்த்தையைக் கொண்டுள்ளது. ¹⁷துன்புறுதலில் மதிப்புக் காணப்பட முடியும். யாக்கோபு 1:2-4 மற்றும் 1 பேதுரு 1:6-9 ஆகிய வசனங்களை வாசிக்கவும். ¹⁸இந்தப் புத்தகத்தின் முற்பகுதியில் உள்ள “வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் பயன்படுத்தப்பட்ட அடையாளத்துவ எண்கள்” என்ற வரைவட்டவணையில் காணவும். ¹⁹“பத்து நாட்கள்” பற்றிய அடையாளத்துவ விளக்கம் கருத்தாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது,

ஏனென்றால், (1) எந்த ஒரு உபத்திரவமும் சரியாக பத்து நாட்களில் ஒழிந்துபோவது என்பது சாத்தியமற்றதாக உள்ளது, (2) எந்த உபத்திரவமும் பத்து நாட்கள் மாத்திரமே இருக்கும் என்பது சாத்தியமற்றதாக உள்ளது, (3) வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் உள்ள எண்களை நேரடி அர்த்தமாக எடுத்துக்கொள்வதற்குத் திட்டவாட்டமான காரணங்கள் நமக்குத் தரப்பட்டால் தவிர, அவற்றை நாம் அடையாளத்துவமானவைகளாகவே எடுத்து கொள்ள வேண்டும். “பத்து நாட்கள்” என்பது திட்டவாட்டமான கால அளவு ஒன்றைக் குறிக்கிறதா அல்லது பொதுவான கால அளவைக் குறிக்கிறதா என்ற கேள்வியானது 2:10ன் செய்தியைப் பாதிப்பதில்லை. (“பத்து நாட்கள்” பற்றி இன்னொரு கண்ணோக்கு இவ்விடத்தில் குறிப்பிடப்படலாம்: இது உபத்திரவத்தின் பத்துக் காலகட்டங்களைக் குறிக்கிறது என்ற கருத்து உள்ளது. இந்த விளக்கத்தைச் சந்தர்ப்பப் பொருளில் உள்ள எதுவும் நியாயப்படுத்துவதில்லை.) ²⁰Eugene H. Peterson *The Message: New Testament With Psalms and Proverbs* (Colorado Springs, Colo.: NavPress Publishing Group, 1995), 611.

²¹இந்த வார்த்தைகளை நான் படிக்கும் ஒவ்வொரு முறையும், தொடக்க காலக் கிறிஸ்தவர்கள் அனுபவித்த சிரமங்களை, நான் சில வேளைகளில் அனுபவிக்கும் சிறிய வசதிக்குறைவுகளுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பதுண்டு - மற்றும் எனது முறுமுறுத்தல் குறித்து நான் வெட்கப்படுவதும் உண்டு. ²²Quoted in Warren W. Wiersbe, *The Bible Exposition Commentary*, vol. 2 (Wheaton, Ill.: Victor Books, 1989), 571.

²³ஏறக்குறைய இதே வகையான கூற்றை ஏற்படுத்துகின்ற இன்னொரு வசனப்பகுதி யாக்கோபு 1:12 ஆகும். 1 கொரிந்தியர் 9:25; 2 தீமோத்தேயு 4:8; 1 பேதுரு 5:4 ஆகிய வசனப்பகுதிகளைக் காணவும். ²⁴Stephanos கிரீடமானது இதைப் பெற்றுக்கொள்பவர்களைக் கனப்படுத்தும் மற்ற சூழ்நிலைகளிலும் பயன்படுத்தப் பட்டது. ²⁵மூல வசனத்தில், இரட்டை எதிர்மறைச் சொல் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது, இது “இல்லை” என்ற வார்த்தை அடிக்கோடிடப்பட்டு அல்லது பெரிய எழுத்தில் எழுதப்பட்டு இருப்பதைப் போன்று, அவ்வார்த்தையின் வலிவை இரட்டிப்பாக்குகிறது. உண்மையில் இயேசு, “ஜெயங்கொள்ளுகிறவனெவனோ அவன் ... சேதப்படமாட்டான் என்பது உறுதி” என்று கூறினார். ²⁶மரணம் என்பது “பிரிதல்” என்று விளக்கியுரைக்கப்பட முடியும்: உடல்ரீதியான மரணம் என்பது உடலில் இருந்து ஆவி பிரிதல் என்பதாக உள்ளது (யாக்கோபு 2:26). ஆவிக்குரிய மரணம் என்பது, மனிதன் பாவத்தினிமித்தமாகத் தேவனிடத்தில் இருந்து பிரிதல் என்பதாக உள்ளது (ஏசாயா 59:1, 2). இரண்டாம் மரணம் என்பது தேவனிடத்தில் இருந்து வருகிற நித்திய தண்டனையாக உள்ளது (2 தெசலோனிகேயர் 1:9). ²⁷Eusebius *Ecclesiastical History* 3.15. ²⁸Ibid. ²⁹Quoted in William Barclay, *Letters to the Seven Churches* (Philadelphia: Westminster Press, 1957), 28. ³⁰இந்தப் பாடம் ஒரு பிரசங்கமாகப் பயன்படுத்தப்பட்டால், உண்மையற்றுப்போன கிறிஸ்தவர்கள் மீளக்கட்டுவிக்கப்படுதலையும் (கலாத்தியர் 6:1; நடபடிகள் 8:22; யாக்கோபு 5:16) மற்றும் விலகியுள்ள பாவிகள் ஞானஸ்நானம் பெற்றுக்கொள்ளுதலையும் (மாற்கு 16:15, 16) ஊக்கப்படுத்துங்கள். (விலகியுள்ள பாவி என்பவர் தேவனுடன் உடன்படிக்கை உறவை ஒருக்காலும் கொண்டிராதவராக உள்ளார் [எபேசியர் 2:12, 19ஐக் காணவும்] - வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதென்றால், அவர் இன்னமும் கிறிஸ்தவராகாதவராக உள்ளார்.)

மறுகண்ணோட்டம் மற்றும் கலந்துரையாடல் ஆகியவற்றிற்கான கேள்விகள்

1. ஏழில் இரண்டு சபைகள் கண்டனம் எதையும் பெறவில்லை என்பதை நீங்கள் வியப்புக்குரியதாகக் கண்டறிகின்றீர்களா? நீங்கள் ஊழியம் செய்து ஆராதிக்கும் சபைக்கு இயேசு ஒரு கடிதத்தை எழுத வேண்டியிருந்தால், அதில் கடிந்து கொள்ளுதல் ஏதேனும் அடங்கியிருக்குமா?
2. சிமிர்னாவில் இருந்த சபையைப் பற்றி நாம் அறிவது என்ன? தொடக்ககாலப் பதிவேடுகளின்படி அங்கிருந்த நடத்து நர்களில் ஒருவர் யார்?
3. “உபத்திரவம்” என்ற வார்த்தை எதனை அர்த்தப்படுத்துகிறது? நாம் யாவரும் வாழ்க்கையால் “அழுத்தப்பட”க் கூடிய வழிமுறைகள் சிலவற்றைப் பட்டியலிடவும்.
4. செல்வந்தர்களைக் காட்டிலும் வறியவர்களே பெரும்பாலும் சுவிசேஷத்திற்குத் திறந்தமனதைக் கொண்டுள்ளனர் என்று நீங்கள் நினைக்கின்றீர்களா? ஏன்?
5. இந்தப் பாடத்திற்கு, “செல்வத்துடன் இருந்த ஏழை சபை” என்று தலைப்பிடப்பட்டுள்ளது ஏன்? சிமிர்னாவில் இருந்த கிறிஸ்தவர்கள் எந்தக் கருத்தில் செல்வந்தர்களாய் இருந்தனர்? நீங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவராய் இருந்தால், செல்வந்தராய் இருப்பதாக உணருகின்றீர்களா?
6. வாழ்வின் தேவைகளுக்குப் பணம் அவசியம் என்பதை நம்மில் பெரும்பான்மையானவர்கள் ஒப்புக்கொள்வோம். இருப்பினும், மிக முக்கியமானவற்றைப் பணத்தினால் வாங்க இயலாது என்பது இன்னமும் உண்மையாக உள்ளதா?
7. யூதரல்லாதவர்களாய் இருந்தும் தங்களை யூதர் என்று கூறிக் கொண்டவர்கள் யார்? மாம்சத்திற்குரிய, உலகப்படியான யூதர்கள் தேவனுடைய விசேஷித்த மக்களாய் இருக்கின்றனரா?
8. “சாத்தானின் ஜெப ஆலயம்” என்பது என்னவாக இருந்தது? பிசாசானவன் சிலவேளைகளில் மதரீதியான மக்கள் மூலம் செயல்படுகின்றானா?
9. “தூஷணம்” என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம் என்ன? நீங்கள் கிறிஸ்தவராய் இருப்பதினிமித்தம் உங்களது பெயர் எப்போதாவது தூஷிக்கப்பட்டுள்ளதா?
10. இந்தப் பாடத்தின்படி, “பத்துநாள்” (மாத்திரம்) இருக்கக்கூடிய உபத்திரவத்தின் தனித்தன்மை என்னவாக உள்ளது?
11. “மரணபரியந்தம் உண்மையாயிரு” என்பதன் முழு அர்த்தம் என்ன? நாம் வேதசாட்சியாக இறந்து போகாதல் என்பதை எதிர்கொள்ளாது இருப்பினும், நாம் இறக்கும் நாள் வரையிலும் உண்மையுள்ளவர்களாய் நிலைத்திருக்க வேண்டும் என்பது இன்னமும்

முக்கியமானதாக உள்ளதா?

12. சிமிர்னா மற்றும் பிலதெல்பியா ஆகிய இடங்களில் இருந்த சபைகளில் பொதுவானதாகக் காணப்பட்ட விஷயங்கள் யாவை? இது அவர்கள் கண்டனம் பண்ணப்படாதிருந்ததை விளைவித்தது எவ்வாறு? உபத்திரவம் என்பது சபையில் பொதுவாகக் கொண்டிருந்த செயல்விளைவு என்ன?
13. உபத்திரவத்திற்காக ஜெபிக்கும்படி பவுல் நமக்குக் கூறினாரா? 1 தீமோத்தேயு 2:1-3ல், நாம் யாருக்காக ஜெபிக்க வேண்டும் என்று அவர் கூறினார்? உபத்திரவம் வரும்போது, நமது எண்ணப்போக்கு எவ்வாறு இருக்க வேண்டும்?
14. உபத்திரவப்படுத்தப்படுதல் என்பதையே நாம் அறியாதவர் களாய் இருந்தால், இது 2 தீமோத்தேயு 3:12ன்படி எதைக் குறிப்பிடுவதாய் இருக்கலாம்?
15. இரண்டாம் மரணம் என்றால் என்ன? அப்படியானால் “முதல் மரணம்” என்றால் என்ன? முதலாம் மரணத்தைக் காட்டிலும் இரண்டாம் மரணத்திற்கு நாம் ஏன் அதிகமாய்ப் பயப்பட வேண்டும்?